

ПЕРЕДПЛАТА на „РУСЛАН”

виносить: в Австрії:
 на цілий рік 24 К
 за пів року 12 К
 на чверть року 6 К
 на місяць 2 К

За границею:

на цілий рік: зі щоденною висилкою 7 долярів або 14 рублів; з висилкою двічі в тижні 6 долярів або 12 рублів; з висилкою що суботи 5 долярів або 10 руб. Площадок число по 10 сотків.

Телефон Редакції ч. 1484.

Кonto почт. щадниці ч. 98.704.

РУСЛАН

християнсько-сусільний дневник.

„Вирвеш ми очі і душу ми вирвеш: а не возьмеш милості і віри не возьмеш, бо русе ми серце і віра руска”. — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

ХХІІІ. Євхаристичний межинародний конгрес.

(+) Столиця Габсбургів, прастара Віндо-
бона, прибрала торжественний, святочний
вигляд. Почав ся тиждень величного значення,
в котрім усі, що почуваною ся синами съв-
єдиної, вселенської Апостольської Церкви, зв-
динені мислями і почуваннями в тім осередку
католицької монархії, де сотки тисячів відда-
ють в покорі глибокий поклон Евхаристичному
Христу з величальною піснею на устах: „Від-
чиніть ворота, се бо гряде Цар слави!”

Ріжноязичні народи, германського, ро-
манського і славянського племені, зібрали ся
в цілому світі в Габсбурзькій столиці, покло-
нилися Цареві славі, для котрого відчинили
сіцарські ворота, а сідголовий католицький
монарх найстаршого володарського роду на
чолі стотисячного здвигу відновляє поклон і
почесть, віддавану єго давним предком бо-
жественному Спасителеві, утаєному в Найсьв.
Євхаристії.

Як перед віками ударяли невірні орди о
мури Габсбурзької столиці, загрожували Церкві і
Христові, що ваносить ся велично в небеса яко
крипце забороло християнства і християнсько-
католицької культури, як зединені християнсь-
кі війска із заходу і сходу, а між ними і
козацько-руські полки спішли на відсіч загро-
женій поганцями християнської столиці, так і
віні вірні сини катол. Церкви поспішили ми-
мо напасті європейців і ненавистників до сеї
столиці, від Адриї до Карконошів, від Альп і
Карпат, з над Дунаю, Лаби, Висли, Дністра і
Прата, щоб тут зложити прилюдно вияву
вірності і преданності катол. Церкві і європей-
ському защитникові, цісареві Франц Йо-
сифові і під єго проводом склонити коліна
перед Евхаристичним Христом.

І укр. руський народ, котрого степові сини
помагали боронити християнської столиці,
Христової віри і Габсбурзького престола перед
татарско-турецкою навалою, прибули громадно,
щоб поруч інших вародів монархії і всего

катол. світу заявити, що укр. руський народ
був і остане в непохитній своїй вірності крип-
ким заборолом катол. Церкви і Габсбурзької
монархії з європейським Домом.

Зединяючись в думці із сею виявою,
шлемо сердечний привіт учасникам ХХІІІ. Єв-
харистичного межинародного конгресу!

Лист з Відня.

(Агітація проти Евхар. конгресу. — Вистава
церк. штуки.)

Приготована до конгресу вже в повнім
розварі а також і друга половина противників
Євхаристичного культу висилює ся на всікі
способи виказування своєї ненависті. Так зва-
не тов. „Freie Schule“ розкнуло вчера в сот-
ках тисяч примірників богохульні летні пись-
ма під а. „Josefsblätter“ по цілім Відні і гол-
ловнішіх містах Австро-Угорщині, так щоби спінити
наплив вірних, як також, щоби ослабити і
значине інтернаціонального святого. По всіх
людів'їших точках міста розставленоколо
600 кольпортерів, що втискали всім прохожим
ті письма, автомобілі швидкаючи по улицях
роздавали їх мов той свій паучий бензиново-
чий чад. Але і публіка, що зразу не могла
зарентувати ся в чім діло, енергічно стала
проти такої безличності протестувати. Людів,
що не хотіли уступити ся з хати, відставлю-
вано гуртом на поїзд і поміж тою бандою
з 200 кільканадцять людів показало ся, що
брали участь і деякі посли жидівсько-соціалі-
стичні, і висіши урядники а навіть радні міста.
Як стояли в той час христ. сусільники в о-
бороні своїх ідеалів най, послужить іновідане
одного кондуктора трамвая, котрій, коли ему-
дав якийсь жидок брошур — заражав від
него більше, кажучи, що буде роздавати між
гостій — а коли захопив кілька десятиріч-
тур в свої руки в місті під їх на куки в
очах здивованого кольпортера. Отсіє називав
ся съвідомість ідеї, — чолом перед таким чо-

ловіком! Інший знова на заміт якогось з під-
чорвого пропора: „es wird aber jetzt wim-
meln von der Pfafferei“ відповів: „ich hab sie
doch lieber, als diese polnische jüden-sociali-
sten“. Дати відправу з місця, от і в чім шту-
ка, а не з бездушної кортузії якась мовчан-
ка, або викрут — у нас на таку агітацію
збісоватілого масонства певно найшло би
ся дуже мало людей, щоб зуміли дати належ-
ну відправу — але ж того й годі вимагати, бо „unserre Gesellschaft ist doch zu feindseelig gesinnt gegen die Christlich-socialen“.

* * *

Користаючи з нагоди, і з того, що ще
не стрінув ся з вікім знакомим, котрій би
мені забрав мою волю зовсім в свій полон
пішов я нині, на що йно вчера отворену,
Austellung der kirchlichen Kunst, котра єдино
мала на цілі дати все, що відноситься ся до
потреб Евхаристичного культу. Тому почавши
від престолів, а скінчивши на сповільніцах
є ту зібране все, на що лиши могли здобути
ся кат. артисти. На першім вступі вдаряє не-
звичайно в модерно-византійськім стилі ула-
джена „Свята съвіти“ або радішеб сказати
міннатурне нутро каплиці. Над входовим фо-
ном видніє на золото-мозаїковім тлі образ
Іоана, що хрестить Ісуса, чисто такий, як можна бачити подібного рода мозаїки в
римських базиліках, або в церкві св. Марка у
Венеції.

Свіжі краски і ясний тон так незви-
чайно вражають око, що дивити ся на образ
і не бачиш вже ні тих повкладаних камінців,
ні нерівності площини — лише цілість мов би
руково мальованого образа. Під ним право-
і ліворуч в чотирі постати велита з тисового
каміння з суворини, поважними лицями — на
котрих однак мимо простоти і грубой роботи
можна зловити вираз якої високої мисли і
надземської съвіти. На стінах по боках в
розвішенні чудові вітражі польського артиста
Менофера. Даліше в глубині цілій престол

спертій на стіну вкриту від гори до долини
мовайкою, долом бордюро по старяючих ся
орнаментів цвітових на темно синім тлі, го-
роюю постати съвітих дівичь надіриодної
величини рядом порозміщувані. Престол сам
з білого мармуру, чудової простоти а преці
так приманючої око. Циборія рівнож з мар-
муру над нею голуб в матово білого срібла —
від него бути орнаментово розшуцьні проміні
довкруги над цілій престолом, по боках два ан-
гели в сеесейнім стилі. Над промініми лук
з цвітових металево-золотистих орнаментів.
Додати до того відповідної форми ліхтарі і
цивіти — то і годі собі щось красного поду-
мати. Я далекий, щоб бути зарозумілим на
знакомість зі штукою, — скажу лише те, що
мені се подобало ся як ізза самої форми, так
і самого виразу, що зовсім не мішав і не
псув той съвітості, яка вимагає ся від пре-
стола.

На боці стоїть з гіпсу уформована про-
повідниця така проста, а преці гарна в виді
філія, над котрим є розпятий рівний верх.

В інших кімнатах в також ріжкої формі
престолі і парамети і чаши і пушки і мон-
странці і бальдахіни і образи в досить вели-
кій скількості і ріжкородності — а все
як просить ся, щоби так забрати се до на-
ших церков, де нераз так мало є щось густо-
вного і справді гарного.

З наших артистів якось ніхто не вважав
за відповідне, дещо заслати, щоб відносило
ся до культу Евхаристії; видно, віді Хмель-
ницького та портрети Мазепи або інші аре-
стичні образи якось „більше захоплюють“ уми-
народу, як Евхаристія, — тому і нема виразу
тої пошані до неї у штукі. Оден одеський
артист Сосенко прислав свій образ Покрови
П. Д. Марії — змальований, в чисто визан-
тійськім стилі, котрого здає ся він бути не-
абійским мистцем — долі котрої є згортованій
наш народ у своїм питомім стилі, стоячи під
єї омофором, та сипле то цвіти, то проливає
сьлизи. Шкода лише, що образ уміщений в
дуже темним куті — з того видно, що Німці

Богдан Лепкий.

Казка не для дітей.

(Конець).

Коло полудня знов побігла до двора,
але й тепер нічо. Треба було звернути ся на
економію і там шукати якої їди. Але звісно,
економ не пан, він і своїх пісів не має чим
обділити. Фінка мусіла понижувати ся до тієї
міри, що бігала в село і крала, що попала
вітковому песику від пів писки грисом
помашених помій, дяковій сучці відібрала
кусень зацвілого кніша, а присяжного дитині
не тільки помогла доїсти мисчину молочної
каші, але ще й губу її до чиста облизала,
щоб не ходило замаране. Вправді дитина бі-
ла Фінку за се ложкою по хребті, але як то
дитива бі! Не боліло.

*

З кождим днем ставало тяжче о їди.
Люди пильнували ся Фінки і скоро тільки
запримітили її вивішений, мов червона хору-
говка язик, верещали люто: „А бій же тую
злодійку, панську сучку!.. Злодійку... Ніби
то она з добра крала? Дайте ви Фінці їсти,
щоб не гинула з голоду, то она перестане
красти. А так — знаєте до чого дійшло?
Фінка вгніяла по толоці за молодими качка-
ми і як котра перевернула ся на тих корот-

ких, безугарних ногах, то роздирала її і та-
щаила до ями. Тоді був рай! І діти нагодовані
і Фінці голод по кишках не грає — спокій.
Лежить она і вітрить у воздухі, чи не вертас
пан...

Але се лучало ся рідко. Заледві кілька
штук хлопського дробу мав она на своїм сум-
лінню. Тай то вже такого гамору в селі,
що мало вйті ради на сесію не кли-
кав. Фінка чула, що важать на її житє. „Она
в дворі“ — кричали залязені баби. „Коло
дівського окопу видно піре з мові коструба-
тої курочки“.

Фінка мусіла понехати свої лови на гро-
мадські толоці і упала ще низше. Ходила на
кобилячий цвінттар та вигрібувала кістки.

Бачите, до чого то біда може довести.
Она, що лягала на тій самій канапі, на якій
пан во обід хропів, поридала ся тепер на ко-
білячім цвінттарі, щоби добути дітям для
забавки яку струпішлу кістку. Для забавки —
бо що на такій кістці за їда?

Але кобилячий цвінттар був далеко за
селом і до него забігали також сторівські,
голодні собаки. Фінка мусіла нераз цілими
годинами висиджувати здалека на граничнім
кінці, чекаючи, щоби всі розійшлися. Пхати
ся в чуже товариство несезельно і якось,
правду казати ніякovo. Прецінь она не що
будь! В дворі зросла.

* * *

А тут діти ростуть. Вже они і прозріли,
вже й маму з далека пізнають. Гавкають, ко-
ли до ями вертас. А які збіткові! Як забав-
но одно другого перевертас і за ухо тяне.
Не одну приємну хвилю прожила би Фінка
серед таких даровитих дітей, коли б не такі
обжори. Таж то тягнуть як смоки. І одного
досить для такої бідної маті, дех она годна
піть міти дати раду? Розпуха.

Пригадала собі Фінка двір, колишні ща-
сливі часи і поволікла ся ще раз відвідати
ті місця, де минули її красі літа.

— Яка зміна!

До двора годі приступити. Гусачий сма-
нець і цибуля. Гусачий смалець — ну се ні-
чо, але цибуля! Таж она в носі, мов шалом
вертить. Тьфу!

В сальні не має вже тої канапки, на ко-
трій пан хропів і Фінка часом дрімала, нема
зеркал, нічо, тільки скрізь якісні непровітрні
бебехи. А як їх чимсь чути — страх!

Ан панночка не бігає з слідами рожі на
устах, ані паніч не крадеть ся від креденсу
з куском смачного паштету в руці, тільки
живіди по покоях снують ся і гризути зер-
ната з гарбузів. Також їда! Крадеть ся Фінка
попри двір, щоб не побачили її і тільки ми-
мохodom видіть, що ту вже вищим духом
вів. Стежки не метені, на них съміття і така
нечисті, що тяжко перейти, щоби не образи-
ти віг. Кілька баб копає великий зелений
травник. Будуть садили цибулю. Д

на візантійщині ще гірше розуміють ся, чим ми.

Словом, що вистава є досить простора і є на що подивитися — коби так трохи більше знання артистичного, то і більше би написав — а тає на сей раз вай й се вистарчить.

O. O. F.

Вистава домашнього промислу в Коломиї під протекторатом їх ц. і кн. Високості Архікня зя Карла Франца Йосифа і Архікнягині Зити від 21. до 30. вересня 1912

З польсько-руського лабіринту.

(І) Чимраз щедріше напливає до Галичини прямачивий рубель і ширить тут незвичайне замішане і деморалізацію, — чимраз численніше напливає до того самого „обіцяного краю“ „син Ізраїля“ і ширить знов своїм способом не менше замішане і деморалізацію.

З ріжких сторін краю надходять вісти про щораз то інтенсивнішу пропаганду у користь російського царя по руских селах і рівночасно не менше йде агітація по „польських“ містах у користь... Сиону.

Біль і розлука, яка огортає як руску суспільність, так і її провідників, великі і оправдані; та не менша розлука і по стороні польській, якій жили до тепер уже геть все викупили, і. „tylko na faktyczny Wawel jeszcze na razie nie pretendują“. (Слова сі виявилися „Słowa polsko-rosyjskie“ N-о 377. середа 14. січня 1912, str. 4).

Сила Русинів тим самим таї повага много терпить й упаде бо наражає їх на такі закиди із противно-ворожої сторони на такі злобні замітки, як: „każdy bowiem widzi, że przyszły uniwersytet „ukraiński“ nie będzie wcale wytwarzają intelligentyi, mającej „rozdzielić kolosa rosyjskiego“, ale raczej stanie się placówką kultury i idei rosyjskiej w Galicyi...“ (диви „Słowo polskie“ Nr. 376. Rok XVII. str. 1.) та й фікційна сила Поляків у східній Галичині а правдива в західній упаде не менше і наражає ся на такі закиди, що они, „оборонці католицизму“ дозволяють ради жидам йти гору і затроювати польський люд, як дати Українцям се — що їм належать ся“ (диви перед кількома днями „Reichspost“ п. n. „Der lachende Dritte“).

І як тяжко мусить кожного Українця вражати, коли війде в село в роді Дальової в Риманівщині, де від самого пароха до поспідної... безроги все аж смердить російщиною — так ще тяжче, ще тяжче мусить вразити кожного правдивого Поляка, коли в „сучасний день“ або й в „шабас“ переїде ся чи то по якім небудь галицьким місточку чи наїті по Львові і Кракові і побачить як тут все відразу „вимерло“, у життєвім бігу стримало ся і затамовало ся і як тут все не наше, не вате.

І як дальнє важко мусить серце кожного Українця пригнітати, коли бачить, як той простий селянин галицький „національно усвідомлюється“ пристроює себе і свої доми в російські барви а свое відкидає, так й не менше „міло“ мусіло вразити кожного правдивого Поляка, коли дні 3. липня (в супереч до „третього мая“! о іронії!) побачив ті тисячі і тисячі карток Теодора Герцля, які ему єго „rodacy“ у річницю його смерті не лиши у вікнах, во й на стовпах, мурах, парканах поналіплювали.

По що нових гімназій Українцям, коли се все в користь Росії?

А по що вже тілько гімназій польських, коли то все в користь Мойсея?

Дала нам судьба московського червака, який наш організм ослаблює, нищить і точить — витворила польську суспільність його червака, який й чи ще не гірше розкладає.

І тучать ся ті два черваки, московський в більшій частині на напій, жидівський на польській крові а посередно захоплює перший Поляків, а другий Українців, а ми ще їм помогаємо, піддаемо їм сили, себе взаємно нищим і розбиваємо!

Жеремо ся немилосерно! Нам відає ся, що підпомагаючи жидів чи при виборах, чи в своїх гімназіях і приватних курсах, чи може деинде зробимо собі тим добре а Полякам зашкодимо.

Полякам відає ся, що „skuteczność pro-

pagandy rosyjskiej w obojętnej chwili idzie nam tylko na ręce“ і або її зовсім не противіддають — або її спомагають ю і все собі „роблять на злість“, і її на крок ве уступают, себе взаємно женуть, нищать і заідають і не хотять бачити, що ся нещасна боротьба веде об і народності у безвідідну пропаст, а у тім всім лиш „tertius gaudet“.. москаль на руській шкірі а єврей на польській.

* * *

У тій безвідідній ситуації являє ся непечака брошурою Людвіка Кульчицького і в „Ugoda polsko-ruska“ в якій він своїми слабкими силами рад би лахови задрати. Польська „опінія публична“ приняла їю брошурою мовчанкою як би її хто „воду у рот налив“ і в тім „найрадше“ она виказала, як здібною таї „склонною“ є до якої небудь реальнішої угоди. З української сторони згадало дось „Dilo“ про їю брошурою Кульчицького, обговорюючи однак справу польсько-руської угоди оминуло чи з поспіху чи може таки нарочно такі сторони, які знова виказують наші хиби й блуди, а не повинно було сего зробити, коли само зовсім отверто заявило, що Людвік Кульчицький у своїй тій брошурі: „Ugoda polsko-ruska“ цілком „sovise i w irno informuje polscy publiku pro nasz sprawie“.. (диви „Dilo“ ч. 8168. Львів пятниця 9. и. ст. серпня 1912. Рік XXXIII).

Bo i w jakiej celu właściwo obgadkowę się sko abo tu книжku? Не в тій преціні, щоби лише своїм читачам показати: „Dywirt jakiego „zeza“ pідставив Polak swoim rodinam“.. no w tій samiї ціli, яку maw i sam autor. Найти mіж обома сторонами таких людей, які bi, po uwажnіm прочитанiu, udarili si w grudi i takie sказali. Ні, tak sprawdі godź dalsze, e хиби у них, ta e хиби й у нас, направмо se якось, zblizjim si, pogodim si, bo inakše буде zle i zginemo i mi, i oni. I tym same i я rukowodju sy. I зроблю се безглайдно, без огляду на се, чи „rozszerio ramki gazetnego referatu“, bez zgladu na sе, чи ne „podam neodnoi sprawi нашому zagalowi wje widoimoi“, bez zgladu na sе, чи i ne zarvu kogo tam z wisszych i найwisszych mimovali, zroblio se tym czewijsze i bezpechnijsze, що z одної сторони передам lišne dumki i oñniki zгадanego Ludwika Kulczyckiego, a z drugoi stronoi opur sю, abo tu „sovise“ i „wirnu“ dumku pro nasz sprawi na autoriteci „Dilo“, to i nіkto ne буде mіg mati do menе жалю, nі nіjakis pretensij, a rozwidaemso si pro neodno take, яke sami ne mali bi mi oхотi себi ni sказati — ni написati.

* * *

Річ природна, що в своїм апелю до „Угоди“ Кульчицький в згадавій брошурі звертається передовсім до Поляків, не тому, що він Поляк, й що брошурою написана по польські, но із самої природи річи, що властива угоди залежить в 90 проц. від самих Поляків, що так, як нині справа стоїть — они раз два могли би до неї довести, як би раз вже схотіли та і зрозуміли, що угоди потрібна не лише в інтересі самих Русинів, но і Поляків, і що, — що найважніше і головне — они i i i i i ще панами ситуациї, ови вже повні i siti, a ne vigołodni Russini, які ще dalsze жijut u tijkih sudorogach mіж життяm a smertiu.

Tak. История Польщі виказує вже й не від вини, як короткозорюю політикою визначалися її чілні мужі у заряді державою, як у вінtrі, так і на вінtrі.

Від XVI ого віку почавши, аж до кінця XVIII-ого поповнили Поляки цілій ряд політичних похибок, які достаточно всім знані, а яких тут не будемо вичисляти.

В часі утрати політичної свободи змінилися Поляки під діївим зглядом у свою користь, під іншим полішилися на давнім місці.

Се „инше“, в якім не змінилися — то їх легкодушна політика. І як в віці XVII, а із більше XVIII. суспільність польська находила ся під могучим впливом малозначущих фраз і афоризмів, так в такім самім стані находиться ся она і нині. Фрази лише змінилися, фрази!

І як в добі упадку Польщі не можна було піддавати критиці „liberum veto“ i elas-

kači — так нині не вільно навіть в сумнів піддавати „polsciego stanu posiadania“. Давніше були Поляки переконані, що користують „ze specjalnej opieki niebios“, яка їм мала запоручувати забезпечені політичної незалежності, нині они не мають вже тієї переваги, но ще така думає, що утратили свободу, можуть рівночасно боротися зі всіма на всіх фронтах, в надії, що „jakso to bedzie“!

І як давніше, так і тепер Поляки уважують себе: „za naród jakis wyjatkowy, ktory nie podlega ogólnym prawom rozwoju społeczeństw!“

В добі упадку припускали, що сусідюючи з державами, сильними і в собі i milatarno — зможуть встановити безладу i війска.

A вин?

Нині, хотів в річю зовсім природною, що всюди ріжні народи, задержані у своїм розвою, чи то наслідком поневоленя, чи наслідком винародовлення високих верств, будуться до самостійного життя, процес той на землях давніх польських річинополітів є в очах непоправних Поляків чимсь несприєднім, що витворили їх лише „intragi naszych wrogów“ i що вкінці буде їх можна або зівсім усунуты, або на час довший здергати.

Одним словом подибуємо тут ту саму наївну, просту і уперту психолоґію, яка була при кінці XVII-ого i на початку XVIII-ого віку.

І як давніше не можна було переконати польського шляхтича, що „liberum veto“ є зле, так нині godz perekonata всеполяка чи подоляка, що Русинам таки мусить ся поробити уступки.

Та в польські суспільності є много, много людей, які ще не виробили собі ясного погляду на руску справу в Галичині, які ще лише в часті піддавали ся всепольські сугестії i фразеолоѓі i тому ще не затратили цілковито критицизму. Дальше між Поляками є ще немало таких, які бажали би благодіяння народних антагонізмів у нашім краю, які однак не мають жадної ясної концепції угоди i без близького розгляду, відкидають всякі домагання Русинів.

До тих то елементів треба би ся звернути.

Іх треба би переконати, що уода польсько-руська, в конечно потрібна, та що її треба би як найшвидше перевести.

А конечність її зростає тим більше, коли возвращемо се під увагу, що важна она для розвою обох народностей, як в межах Галичини, так і поза її границями.

4-ка.

Просимо домагати ся „Ruslana“ по всіх реставраціях, каварнях, торговлях i привіднити нам нових передплатників в кругах своїх знакомих.

Перед СОЙМОВОЮ СЕСІЄЮ.

Вчера зібралися перед полуднем на засідання президія польського кола, щоби всти дальші наради в справі виборчої реформи. Нарадам проводив предсідник кола др. Лео. Присутні були отсі посли: Абрагамович, Гломбінський, Скарбек, Герман, Стапінський, Яворський i оба міністри Длугош і Залеський. Наради були строго довірочні. О 11. год. перед пол. зібралися під проводом краївського маршала гр. А. Голуховського президія польських клубів. Зібраним представникам намісник др. Бобжинський ультімативно відповів на се заявили представники польських клубів, що они не можуть призначати Русинам більше, чим 264 при мандатів, але зате не ухиляють ся від переговорів що до способу забезпеки мандатів.

*

О 3. год. по пол. явився у намісника др. К. Левицкий, щоби дозволити засідання політичної комісії для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Зараз по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Зараз по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

Стали по засіданню комісії зібралися на засідання польська комісія для виборчої реформи. На внесок п. Гальбана відрочено наради комісії до середи 18. с. м.

зворушенем слухав виводів бурмистра, що представництво міста бажає на все удержати сьвату віру в серцях населення, молодіжі і в школах. Відтак удався папський делегат до церкви св. Стефана; там відбулося „visitatione sanctissimi“. По сім удався делегат до пісарського замку, де замешкав як гість пісара. Небавом по прибутю до замку був призначений кардинал ван Россум у пісара на послухання. Вечером відбулося в театрі представлене „Тайни св. богослуження“, виконане берлінським товом Кальдерона.

Вчора „Reichspost“ помістила в передовиці съявочного числа лист Св. Отця з датою 4. с. м. з апостольським благословенням для католиків австро-угорської монархії з особливою згадкою про мешканців столиці.

На Евхаристичний конгрес. Із всіх трех руских єпархій Галичини зголосилося до участі в Евхарист. конгресі около 1.400 осіб. З того незначне число вийде до Відня на останній день конгресу. Всі інші вибралися на конгрес вчоращими поїздами євчайними і надзвичайними, яких було два, призначених для Русинів. Перший надзвич. поїзд вийхав з головного дівця у Львові о годині три четверти на шесту. 22 великих вози запряжені в дві ліві комотиви вивезли зі Львоваколо 500 осіб. Третя кляса числила 8 возів і була перевозена так, що богато не мало де сісти і залишили перевози і платформи. Друга кляса була майже зовсім занята. Лише 4 вози I. кляси мали кількох подорожників. Трету клясу виповнили переважно селяни і селянки в цвітистих народних одягах головно із станіславівської єпархії. В II. кляси заняли місця съявщеники в числі близко 150 та съявські інтеренти в юдинами і хор питомці духовної семінарії. Сей поїзд міг принести по дорозі лише подорожникам II. і I. кляси, тому перед 8. годиною вечором вийхав зі Львова другий надзвичайний поїзд. Ним поїхало богато селян, для яких не стало місця в попереднім поїзді і всі паломники з дальших стацій. Очевидно найбільше мусіло відйтися в Перемишлі, де збиралася паломники з Самборини і Цішанівчини і в майже цілій перемиській єпархії. А львівським дівцям зібралося було при відвідуванні осіб, щоби пожелати їх членам знакомим щасливої дороги.

Відгомін коропускої подїї. Відомо читанам, як тому 2 роки наїхали „істінно-руські“ з „атцем“ Раставецьким в Грімна і посли до російської думи Стаковичем на українське село Коропуж коло Рудок, щоби там заложити „російську гвардію“ „Русскую дружину“. Коли молодіж і старші селяни не далися спіймати на російську будку, кацапи стали обкликати їх лайками як „темний народ“ і т. д., а до того коли побачили у себе в склепінку „Общ. Каче.“ (по яким тепер є слід загинув) двох съявідомих селян-Українців, симпатики чорної сотні в рубашках кинулися на них і стали кулаками витручувати їх зі склепу. Ся бійка і провокаційні „істінно-руські“ співі були причиною настутившої потім за селом кровавої бійни, з якою о. Раставецький вийшов з проваленою головою а „руські крестьяни“ одні дістали по плечах колами, а другі поутікали. „Депутата“ Стаковича притім також не пощастили.

По сім (було се за урядовання старости Поківського в Рудках) наступили арештовані 27 людей. Між іншими арештовано студ філ. п. Стефана Бобеляка і правника п. Ів. Цяпку. По 3 тижнях усіх випущено, а на судовій розправі в Самборі б.ох засуджено. Від сего засуду прокуратор зголосив відклик а головно в вірчині увільнену п. Стефана Бобеляка. Наслідком відклику відбулося дін. б. с. м. розправа в касаційному трибуналі. Обжалованіх боронив пос. др. Евг. Левицький. Трибунал по розправі затвердив присуд I. інстанції що до трох, а се увільнив п. Ст. Бобеляка, коропуского війта Стеф. Ярки і засудженого селянина в Хищевич Василя Цигиліка. Що до прочих переказав справу до частинного розслідування окружному судови в Самборі.

Хто марнує неуспіхи, замість зложити їх на Р. Т. П., марнує загальне добро.

З вистави в Коломиї. Комітет вистави присилає нам отсєй комунікат: Вже лише кілька-найціть днів ділти нас від отворення вистави домашнього промислу в Коломиї, яка невідкладично розпочнеся с 21. с. м. Отже цікавим буде довідатися загалом нашою суспільністю, де і як буде ся вистава приміщеніа, в якій стадії находяться під сюю членів приготування до неї та чи і що цікавого буде можна на ній побачити. З гори треба відзначити,

що виставовий комітет не щадить ні труду він великих грошевих вкладів, щоби зі свого завдання вивязати ся як слід, а всяки підготовлення переводяться в цілому можливою форсою, так що они є вже на укінченю. Вистава поміщена в кратій військовій уїзджальні, відповідно до сеї цілі приготованій. Величезний простір сеї приватної виставової галі, який виносять понад 1500 м², поділено на дві часті: більшу (майже дві третини), в якій буде влаштувати вистава, і меншу, відділену стіною, в якій поміститься ся виставовий базар. В першій часті проти входу побіч ділової стіни збудована гуцульська хата з всякими її прикрасами та вірним внутрішнім уладженем, яка дає образ щоденого життя Гуцула у него в дома. Середина сеї часті, богато декорована цвітовими пірамідами, полишена для переходу, а по обох боках по під головні стіни уладжено ряд відділених від себе і рівною гарно декорованих павільонів, які призначенні до поміщення виставових предметів.

Площа побіч вистави зужиткована на павільони реставраційні та дальші для військової музики. Виставові павільони як раз тепер заповнюються ся надісланнями предметами, які сортуються ся після поодиноких ділів. З осібна різьбарство заступлене виробами Василя Шкрібліяка (мисник, барильце, зеркало і т. д.), Василя Девдока (стіл, тощі, съявчик і ріжки декоративні дрібнички), Николи Шкрібліяка (більше числа тарілок, округлі столи і т. д.), Олекси Шкромнюка (топірці і тарілки). Дальше маємо більшу збірку Йосифа Сороковського з обсягу гончарства, різьбарства, майстерства, гуцульської збрії і гуцульських вишивок. П. Василь Рибак надіслав тарілки, тощі, кінцівки вироби і збрюю. Від Василя Якібюка з Криворівні і Івана Семенюка одержали мінівож збірку різьбарських виробів.

Гончарство заступлене виробами п. Левинського зі Львова, Бахмінського, Патоковського, Петра Кошака з Пестина, між якими треба згадати округлу кафлєву піч до сальону і інтересні кафлірські оказії. В یїдлі вишивок є одній містяться ся збірка „Труду“ зі Львова Івана Гаврилика з Городниці, д-ра Володимира Витошинського, між якими заслугують на увагу: цінний гафтованій обрус, дальше мережані обруси, ручники і настільник. Дальше приходить численна збірка народних стрій: вишивок, гуцульських одягів, церковних річей надіслана о. Шухевичем з Тишковець і п. Савичем. В килимарськім віїдлі треба передовсім піднести килими Вп. Федоровича з Вікна, ткацкої спілки з Глинян і п. Прухніцького з Косова, який побіч килимів надіслані більше числа переміток, запасок, крайок, рушники, поясів, торбівок і т. д.

Побіч сих виставців також надіслали свою численну збірку ріжки гуцульських виробів, між ними богато старинних, пп. Гарматій з Голов і Іван Децик з Устєрік, дальше проф. Волод. Шухевич зі Львова, музей Ексц. Митрополита Шептицького, проф. Грушевський і п. Нівелінський, які поміщені в ріжки віїдліх відповідно до свого призначення. В виставі бере участь також львівська „Достава“ і „Союз промисловий“ з Вижниці. Рівною маємо зглошених більше числа образів кількох наших артистів, які переважно відносяться до гуцульського життя.

Отже короткий і загальний лише нарис, бо в рамках звичайного комунікату годі просто помістити все, що буде на виставі. Се вже річ спеціального виставового катальогу, який є вже на укінченю. Про артистичну вартість експонатів не будемо тут говорити. Певну запоруку в сім напрімі дають вже самі особи високо названих виставців, а впрочем се вже річ оцінки виставових гостей, і окремого виставового журі. Можемо лише зазначити, що все, що наша Гуцульщина має найліпшого, найкрасшого і найбільше артистичного, чи то в руках поодиноких аматорів-збирачів, чи то у самих творців — ми старалися роздобути, а нема сумніву, що експонати нашої вистави не лише можуть, але дійсно зацікавлять і своїх і чужих.

Підготовлення всі вже на укінченю, фаховий декоратор, як рівною фаховий впорядник виставових предметів вже в найближших днях зроблять точно і самісно, що до них належить, і вистава певідкладно 21. вересня 1912 буде отворена. Комітет сподіється, що тисячі і тисячі гостей з цілі України, і то не лише галицької і буковинської але й закордонної, в поспідних десяттях дніх вересня прибудуть до Коломиї подивляти артизм наших гуцуль-

ских виробів, та покажуть, що їм не байдужні заходи комітету для уладження сеї вистави.

Про поїзд на Буковину пишуть нам: З середи на четвер (4.-5. вересня) вночі прийшла в ріці Сучаві так велика вода, якої старі тутешні мешканці не тимлять. Позривала аж до Карльсбергу всі мости як перевозові, так і залізничні. Де були дороги, там тепер рови — пронасті. Около 30 хат як гуцульських так і фабрикантів змела вода філії в одній мінуті. Жертви в худобі і дробі велики. Є також жертви в людях, та кілько, що не звісно. Вночі поутікали люди, як були в ліжках, на верхі гір. Доми деяких людей окружила руща вода, а загрожені люди кликали розчучливо о поміч, поки їх човнами не виправлювано. Тепер по новемі цілі окolina предстає грізний образ знищення. Направа доріг потриває за два тижні.

Царські маневри на Угорщині зачалися в неділю і потривають до дня 12. с. м. Відбуваються ся они в полудневій Угорщині. Кінцеві маневри зачалися ся вчера і відбуваються на лінії Темешвар-Арад-Бекес-Чаба. Терен маневрів лежить на східній кінці великої угорської рівнини Амфельда. Рівнини та пригадує своїм положенем льомбардську рівнину. Переведені на ній маневри можна уважати родом „генеральної проби“ кампанії, яку може приїде Австро-Угорщина колись там звесті.

Наслідник престола архікн. Франц Фердинанд, котрий заступав цісаря, прибув оноді рано до Мако, а відсі удався до Мезегедс, де находити ся головна квартира. Там повітали його архікн. Левопольд Сальватор, архікн. Фридрих, шеф ген. румунського штабу ген. Аверсен, шеф ген. штабу австро-угорської армії полевий маршалок пор. Шемуа і інші. Делегації заграницьких офіцієрів, вислані на сеї маневри прилучилися в Мако до дружини архікн. Франца Фердинанда, в котрий ординаансом офіцієром архікн. Карло Альбрехт, а не як з початку було намірене, Карло Франц Йосиф.

На сих маневрах пущено перший раз в руки всі найновіші винаходи як самолети, самоїди, бездротовий телеграф і т. ін. Авро-візація війск відбуває ся зовсім так само, як під час війни. Військо бе собі само в полі худобу, пече хліб і т. ін. Офіцери одержують поживу на рівні з рядовими.

Всепольсько-московська дружба, або про що говорив Ніколушка Глібовицький із співробітником „Slowa polsko-ogrodnego“. Ну ѹ про що думаете? Отже: що Українці беруть „pruskie marki“, що вже Бісмарк мріяв про „Grossfürstentum Kiew“, а німецька і австрійська дипломатія переводить при помочі „мазепинців“ сі мрії в діло, що Українці — се намісниківські „rachołki“ (!), що сі славянські політики, що скріплюють „mazepińsko-hajdamackie zaćhacie“ celom pangermańskiego „Drang nach Osten“. Скомпромітований в політиці Глібовицький заявляє, що український рух є антикультурний, про що довідав ся він „od wybitnych jednostek w społeczeństwie polskiem“. Православні ширять ся, бо „уніятські епископи ідентифікують уніатську церкву з „українсько-мазепинським“ тaborom, що еп. Хомінинові і д-рови Трильовському належить ся ордер від царського патріарха за ширене православ'я. Особливож накидує ся Глібовицький на намісниківські „rachołki“ (!), що сі славянські політики, що скріплюють „mazepińsko-hajdamackie zaćhacie“ celom pangermańskiego „Drang nach Osten“. Скомпромітований в політиці Глібовицький заявляє, що український рух є антикультурний, про що довідав ся він „od wybitnych jednostek w społeczeństwie polskiem“. Православні ширять ся, бо „уніятські епископи ідентифікують уніатську церкву з „українсько-мазепинським“ тaborom, що еп. Хомінинові і д-рови Трильовському належить ся ордер від царського патріарха за ширене православ'я. Особливож накидує ся Глібовицький на намісниківські „rachołki“ (!), що сі славянські політики, що скріплюють „mazepińsko-hajdamackie zaćhacie“ celom pangermańskiego „Drang nach Osten“. Скомпромітований в політиці Глібовицький заявляє, що український рух є антикультурний, про що довідав ся він „od wybitnych jednostek w społeczeństwie polskiem“. Православні ширять ся, бо „уніятські епископи ідентифікують уніатську церкву з „українсько-мазепинським“ тaborom, що еп. Хомінинові і д-рови Трильовському належить ся ордер від царського патріарха за ширене православ'я. Особливож накидує ся Глібовицький на намісниківські „rachołki“ (!), що сі славянські політики, що скріплюють „mazepińsko-hajdamackie zaćhacie“ celom pangermańskiego „Drang nach Osten“. Скомпромітований в політиці Глібовицький заявляє, що український рух є антикультурний, про що довідав ся він „od wybitnych jednostek w społeczeństwie polskiem“. Православні ширять ся, бо „уніятські епископи ідентифікують уніатську церкву з „українсько-мазепинським“ тaborom, що еп. Хомінинові і д-рови Трильовському належить ся ордер від царського патріарха за ширене православ'я. Особливож накидує ся Глібовицький на намісниківські „rachołki“ (!), що сі славянські політики, що скріплюють „mazepińsko-hajdamackie zaćhacie“ celom pangermańskiego „Drang nach Osten“. Скомпромітований в політиці Глібовицький заявляє, що український рух є антикультурний, про що довідав ся він „od wybitnych jednostek w społeczeństwie polskiem“. Православні ширять ся, бо „уніятські епископи ідентифікують уніатську церкву з „українсько-мазепинським“ тaborom, що еп. Хомінинові і д-рови Трильовському належить ся ордер від царського патріарха за ширене православ'я. Особливож накидує ся Глібовицький на намісниківські „rachołki“ (!), що сі славянські політики, що скріплюють „mazepińsko-hajdamackie zaćhacie“ celom pangermańskiego „Drang nach Osten“. Скомпромітований в політиці Глібовицький заявляє, що український рух є антикультурний, про що довідав ся він „od wybitnych jednostek w społeczeństwie polskiem“. Православні ширять ся, бо „уніятські епископи ідентифікують уніатську церкву з „українсько-мазепинським“ тabor

часу останній перепис населення з 1897 р. засвідчує, що населення Росії становить 88 міл. мешканців. Під зглядом числа населення занимавають Зединені Держави північної Америки з 93 міл. мешканців.

Все населення російської держави мешкає на просторі 19,155,588 квадратових верстов, на одну отже квадр. версту припадає перевісно 8·7 мешканців. Що до густоти населення займає російська держава, в порівнянні з іншими державами, 12-те місце. Перше місце занимаває Бельгія з 273·1 мешканцями на одну квадр. версту, останнє Норвегія з 8·1 мешканцями.

В європейській Росії і Фінляндії є більше жінок ніж чоловіків, в інших знова дільницях переважають чоловіки. На 100 чоловіків припадає жінок: в європейській Росії 102·3, в Фінляндії 101·1. Загалом однак в російській державі на 100 чоловіків припадає перевісно 99·6 жінок.

З загального числа 167,003,400 жителів мешкає в містах 23,177,7000, то в лише 13·9% пр. Під тим зглядом займає Росія в порівнянні з іншими державами, 11-те місце. Перше місце занимаває Англія, де в містах мешкає 78 пр. всього населення.

Що до станів представляється населення російської держави, не вчислюючи Фінляндії осі як: на 1.000 мешканців припадає: селян 771, міщан 107, чужоплемінних 66, козаків 23, шляхти 15, духовенства 5, почесних горожан 5, інших станів 8.

Жертви готівкою не звільняють нікого від обов'язку ждання купонів Р. Т. П. і уживання товарів з маркою Р. Т. П.

Великий страйк ткачів. В Здунській Волі коло Лоді застрайкувало 10,000 ткачів, домагаючись підвищення плати і основання запомогових кас. Перебіг страйку поки що спокійний, але поліція і військо сильно сконцентровані на випадок забурень. Відбуваються гартові арештования страйкарів.

Розвязане повіт. ради в Доброму лі. Намісництво розвязало повітову раду в Доброму лі поручаючи тимчасову полагоду сирів повіта аж до часу уконоститування нової ради, емеритованому віцепрезидентові намісництва п. Йос. Лянкевичеві в Перешилі, придаючи єму рівночасно прибічну раду з дорадним голосом. Розвязане наступило в наслідок неспособності до праці ради, спричиненої зложением 18-ма її членами своїх мандатів.

Випадки і катастрофи. Під час самоходових перегонів в Неварк (держава New Jersey) стався ось який випадок: Один з учасників, іменем Еппе Паста, перегонючи свого суперника, переломив поручі і віхав в гурт видців, причем убив 5 осіб, а 20 покалічів. Сам Паста згинув на місці, так само і його суперник.

Під час маневрів на Угорщині самоходом добровільного самоходового корпуса юнкерів Шайковського. Переїхавши через міст на Марош, впав самочід до рова. Ген. Шайковський вийшов ціло, а два офіцери які змутивалися зіткнутись на місці, так само і його суперник.

Під час маневрів на Угорщині самоходом добровільного самоходового корпуса юнкерів Шайковського. Переїхавши через міст на Марош, впав самочід до рова. Ген. Шайковський вийшов ціло, а два офіцери які змутивалися зіткнутись на місці, так само і його суперник.

Оповістки.

Іменовання. Міністер просвіти іменував: Мих. Марковського учителем музики в учит. семінарії в Корсуні, Вас. Елієва, заст. учит. в учит. семінарії в Сокалі, учителем школи вправ в тім заведенню.

Цісар іменував краєвого інспектора санітарного і цісарського радника дра Здислава Ляховича радником намісництва і санітарним референтом в гал. намісництві.

Кр. Рада шкільна іменувала артиста-маяря Станіслава Галку учителем фахової школи деревного промислу в Коломії.

З Самбора. Фестин заповідженій на день 15. с. м. не відбудеться з причин від коштів не залежних.

Конкурс. Головна Рада Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові розписує отсім на основі ухвали з дня 3. вересня с. р. конкурс на дві стипендії по 600 К річно для кандидатів рільничих студій в Краєвій Рільничій Академії в Дублянах.

Подані належить вносити до Головної Ради Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові ул. Зімовича ч. 20. I.

п. до дня 25. вересня с. р. із отсіми замінниками: 1) Свідоцтво іспиту зрілості, 2) свідоцтво незаможності, 3) свідоцтво лікарське, 4) заява, що петент наділений стипендією віддасться по скінчених студіях заводові праці після вказівок Головної Ради Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові та що на случай недодержання сего услідів як рівнож на случай неуспішного відбору віддасться звернути Товариству одержані стипендійні квартири. За Головною Радою Краєвого Товариства господарського „Сільський Господар“ у Львові: Др. Евген Олесницький, голова, о. Тит. Войнаровський, містоголова.

Вистава праць М. Івасюка відбувається постійно в „Народнім Домі“ у Львові від год. 9. рано до 6. вечера без перерви. Головною атракцією вистави, є безусловно величайший артистичний образ: „Віздр. Б. Хмельницького до Києва“. Свою величаністю (6 метрів довгий, а 4 високий) та артистичним виконанням робить величаве, нічим не затерте враження. Крім сего виставлено кільканадцять інших образів кисті п. М. Івасюка. Вистава буде тривати всього два тижні, тому належить ся поспішити, аби не оминути на годи оглянути сюжетову галерею української мальлярської штуки. Вступ на виставу 60 сот. для шкільної молодіжі, селян і військових 30 сот.

Телеграми

з дні 11. вересня.

Віденський Reichspost доносить, що цісар наділив папського делегата кардинала Россума великою лесттою ордера св. Стефана.

Віденський Reichspost доносить, що цісар на послуханні предсідника міністрів гр. Штіргка. Послухання тривало півтора години. Гр. Штіргк заявив цісареві, що його здоров'я так покращилося, що може на ново обнати провід над державними справами. При тій нагоді м'як висловив план правительства на осінню кампанію і представив в загальніх чертах наміри правительства що до обсади тек міністерства рільництва і торговлі. Гр. Штіргк обійтиме фактично уряд за кілька днів, на разі ще буде зему помагати бар. Гайнольд. З кінцем сего, або з початком слідуючого тижня відбудеться міністерська рада. Що до кандидатів на міністра торговлі, твердить вчерашня „Neue Presse“, що б. шеф секції др. Стрібаль не прияв жертвованої єму теки. Найповажнішим кандидатом має бути др. Маттей. Як кандидатів до теки міністерства рільництва уважають дневники деяких професорів університету в Празі.

Берлін. „Deutsches Tages Zeitung“ доносить, що головна дирекція цла в Гінгті від початку сего року не уважає вже Тріполіса і Киренайки за турецькі краї, але в своїх статистичних виказах веде для обох країв окрему рубрику.

Новий Йорк. (ТКБ). З Марза (Тексас) доносять, що ворохобники напали на місто Окамага з обох сторін і убили одного Американця. Вийшли там офіцери Зединеніх Держав.

Цірих. (ТКБ). Огворено тут VII. зізд делегатів міжнародної злукі законної охорони робітників.

Берлін. „Berliner Tagblatt“ доносить зі Скопії, що звідтам вийшов вчера до Сербії окремий поїзд, зложений з 30 вагонів, які були налагодовані військовим матеріалом.

Царгород. (ТКБ). Дневники доносять, що міністерська рада ухвалила вчера начерк закона, цією якого мають бути в інших місцевинах заведені такі самі реформи, які є в Альбанії.

Білгород. (ТКБ). Турецьке правительство дозволило перевезти 30 вагонів амуніції, призначеної для Сербії.

Солунь. (ТКБ). В Доіран, який лежить при залізничнім шляху Солунь—Серрес, вибухла на торпі бомба. Мало згинути 25 осіб, а 80 покалічилося. 19 ранених перевезено до Солуня, прочих до шпиталів в Серрес. Більшість убитих і ранених в магометанами. Бомбу привезено в мішку зі звіжем.

Рим. Дневники доносять, що в Греції віддано вже мобілізаційний приказ.

Вже час

замовляти в

Народній Торговлі

Природні Літургічні

ВИНА

Австрійські по 96 К ва гект. franco Львів

Герцогівські по 110 К " " "

Гелейські по 120 К " " "

Самородні по 132 К " " "

При замовленнях вище гект. ціна визначається: при замовленнях від 50 до 100 літрів о 4 сот. на літр, а при замовленнях вище 50 літрів о 8 сот. на літр.

Бочки, вислані franco до „Магазину Нар. Торг. Страй“ приймаються до двох місяців на згад по ціні почислений.

486(12)

Тисячі ПРИЗНАНЬ до перегляду.

Жа сезок шкільний

поручач одинока українська торговля приладів шкільних і паперових

Союзний Базар

у Львіві ул. Руска ч. 20 дім „Дністра“ всі прибори шкільні як на дешевше.

Лиш в Союзном Базарі

дістанеться пера, олівці, папір листовий і т. д. а також розверта прибори до тих же, поручач по дешевших цінах як деяще: Укр. висилковий дім „ОРКАН“

Львів, Коперника 18. Соколам і Січам, ученикам і учителям великий опуст. Також на рати.

Товариство взаємного кредиту

„Джістер“

у Львові, ул. Руска ч. 20.

Телефон ч. 788.

засноване при Товаристві взаємних обезпечень „Джістер“ в р. 1895 на підставі закону о створюванні з р. 1873.

Одівальність членів обмежена до подвійної висоти удилу.

Цілое Товариство в уділювані кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Дністрі“ від більше літ.

Проценти від вкладок 4%, без потречання податку рентового.

Вклади приймаються і виплачуються Дирекції Товариства в годинах урядових від 8. до 2. год. в полуночі.

Кonto в Щадниці поштовій ч. 35.527.

Кonto жирове в банку австро-угор.

Вкладки щадничі К 3,468.296—

Уділ членські К 341.275—

Позички уділени К 3,916.577—

Канцелярія Товариства отворена перед полуноччю

Музичні струменти як скрипки, цитри, клярнети, труби, мандоліни і т. д. а також розверта прибори до тих же, поручач по дешевших цінах як деяще: Укр. висилковий дім „ОРКАН“

Львів, Коперника 18. Соколам і Січам, ученикам і учителям великий опуст. Також на рати.

388(20)

Брошуро:

Йосиф II. чи Ян Казимир? (з нагоди съятковання мінімі 250-літньої річниці засновання Львівського Університету).

можна набути в Адміністрації „Руслана“ і в кіногарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові по 30 сот. за примірник.

Рух залізничних поїздів

обов'язуючий з днем 1. маю 1912 р. після часу середньо-європейського.

Замітка. Поїздів поспішні означені грубим друком. Години вічні від 600 рано означені підчеркнені чисел мініутових.

Віїзг зі Львова

з головного дівірця:

До Krakova: 12·3